מיסורי ביסה הכי... ב מיי' פ"ה מהלכות איסורי ביאה הל' יג טור י"ד סי' קפח וסי' קלד עי' בהשנות ובמ"מ ובכ"מ: בהשגות ובפרית ובכיית:
ב ג ד מיי שם פ"ה הלי יד
והלי טו ועי' בהשגות
ובמ"ת קמג לאוין קיל
טוש"ע י"ד סי' קפח סעיף

נהו מיי שם פ"י הל' ח קלד סעיף ג: ד ז מיי" שם פ"ה הל' יג: ה ח מייי איסורי ביאה הל׳ ד:

השרוני. מזוג: נידון לכרמלי חי. דהכי נמי בדקי בכרמלי חי. וחים אלא בחתיבה של ד' מיני רמים. דקסבר ר' יהודה דס נדות הוח השרוני. מזוג: נידון לכרמלי חי. דהכי נמי בדקי בכרמלי חי. וחים ונקרש ונעשה חתיכה כדחמר לקמן גבי מפלח מין דגים ורבנן סברי מקור מגדל חתיכה ולא דם נדות הוא: ררבגן סברי דא אמרינן רוב חתיבות. תימה ונימא דהוה פלגא ופלגא ויהא ודאי טמא ברה"י

אע"ג דאיכא חזקת טהרה וי"ל דאמרי לעיל (דף יח:) דאפילו לרבי יהודה לא הוי רוב גמור ואין שורפין עליו את התרומה ולרבנן אפילו פלגא לא הוי ואדרצה רוב החתיכות לאו של ד' מיני דמים הס: לרבי יוחגן אדומה ושחורה למאן קתני לה אי לרבי יהודה. וה"פ המפלת אדומה ושחורה דינו כדמפרש ר'יהודה בסיפא השתאירוקה כו' ומתוך פי' ר"ח משמע דל"ג וכ"ת כי פליגי רבנן אירוקה ולבנה וכן נראה דהא בהדיא קתני במילתייהו שחורה ואדומה ואין זו סוגיית הש"ס:

י ראיבר נאבל. דאימא לא ראתה ולא ילדה וב׳ קרבנות אין לריכה להביא משום דאימא ראתה וילדה דא"כ קושי סמוך ללידה הוא וטהורה כיון דלא שפתה מעת לעת דיש קושי לנפלים וכן ל"ל לרבי יהושע דסבר יש קושי לנפלים דאי אין קושי היה לה להביא שני קרבנות של זיבה דהוי ודאי נאכל ושל לידה דהוי ספק אינו נאכל דלזיבה וללידה לא סגי בקרבן חד מידי דהוי אחלב ודם כדאמרינן בפ"ב דכריתות (דף ט:) ולקמן בפ' יולא דופן (דף מ.): דגרסי כשרוני נידון הכרמלי: בכום טבריה של זכוכים פשוש. טנב"ש ואיידי דקליש נראה בו אדמומית היין: הדרן עלך כל היד המפלת הפיכה אם יש עמה דם טמאה. משום נדה: ואם לאו

טהורה. דלאו לידה היא דאי לידה הויא בלא דם נמי טמאה דכתיב (ויקרא יב) כימי נדת דותה תטמא: ר' יהודה אומר כו'.

מפרש בגמרא: למין שערה. שער: יבחושין. יתושין: חם נימוחו טמחה. משום נדה דדם הוא: מין דגים. נמי לאו ולד הוא וטעמא מפרש בגמרא [כב:] הלכך אי איכא דם טמאה נדה ואם לאו טהורה: משב לוכר. ימי טומאת שבעה וימי טהרה ל"ג וכל דמים שתראה בהן טהורין: לוכר ולנקבה. לחומרא ימי טומאה דנקבה שבועים וימי טוהר כלים לסוף ארבעים יום כזכר ולא פ׳ כנקבה. ובגמרא וכג.ז מפרש מאי שנא דלחיה ועוף קרי ולד יותר מדגים: גבו' של ד' מיני דמים. דקסבר היא גופה דם הלכך טמאה נדה אבל ולד לא הוי: יו ירוקה ולבנה. לאו מארבע מיני דמים הן אלא אדום וכמימי אדמה וכקרן כרכום וכמזוג. ושחור לא קא חשיב דהיינו אדום אלא שלקהש : לא אמרינן כו'. דקסברי אין רוב חתיכות של ארבע מיני דמים דלא אתחוק לן האי רובא: למאן קסני לה. כלומר להודיע דבריו של מי בא: אנא לר׳ יהודה. להודיע דאירוקה ולבנה נמי פליג: וסו לרבי יוחנן וכו'. כלומר הך קושיא דירוקה ולבנה לא איבעי לן לפרושי דכי היכי דקשיא ליה לשמואל קשיא ליה לרבי יוחנן דהא רבי יוחנן נמי אמר על שאר מינין לרבי יהודה טהורה והכא קתני ירוקה ולבנה ופליג רבי יהודה ותו קשיא אחריתי לר' יוחנן דאמרי של ארבעת מיני דמים דברי הכל כו': הכי גרסינן וכי חימא כי פליגי רבנן אירוקה ולבנה אלא אדומה ושחורה למאן קסני לה כו' אלא לאו רבנן ופליגי:

פתיחת הקבר. הרחם: בלח דם. דם

לידה הלכך לרבנן כי ליכא דם טהורה

ואפילו החתיכה של ארבע מיני דמים

דחתיכה לאו דם הוא אלא בשר ולא

אמר דם אחר איכא ואנן הוא דלא חזינן דקסברי רבנן אפשר לפתיחת

הקבר בלא דם (4) לר׳ יהודה אפילו

ירוקה ולבנה טמאה דודאי דם אחר

הוה ואנן הוא דלא חזינן דאי אפשר

לפתיחת הקבר בלא דם: קשתה

שנים. בתוך י״א יום שבין נדה לנדה ורחתה דם מחמת קושי:

ת) ההל נוב"ם הספריג בעובו חלק א' מן יין השרוני של א"י חי חדש וב' חלקי מים כר' ועי' רש"א, ב) [לעיל יח:], ג) ולקמן כב. נד:ן, ד) חולין נות ז: בכורות מ.ז י) [לעיל יח:], כ) שייך לע"ב,

הגהות הב"ח

(ת) רש"י ד״ה גלא דס וכו׳ ולרבי יהודה אפילו: (ב) ד"ה ולשלישי וד״ה ואינה

לעזי רש"י

.טנב״ש [טינבי״ש]. דק

מוסף רש"י

------המפלת חתיכה. כלו נורה, אם יש עמה דם טמאה. האשה טמאה כשאר נדה ולא משום לידה, דלאו ולד הוא לעיל יח:). כמין שערה. יעוף. קאמר ר"מ תורת ולד עליהן ואמן יושבת עליהן ימי טומאה וימני טהרה (חודין שא.). תשב לזכר. שבעת ימי טומאה ושלשים ושלשה ימי טומאה מל זמים שהיא רואה בהן טהורין (שם). תשב לנקבה. שבועים טמאים וס"ו טוהר (שם בבורות מ.). ואם אין ידוע. אס זכר אס נקבה, הטל עליהם חומר שניהם הטנ עניהם חומר שניהם ותשב לזכר ולנקבה. שבועים טומאת לידה נקבה, ואפילו אינה רואה בסן, שמא נקבה ילדה ובלא ראייה איכא שבועים טומאת לידה, וימי שנועים טומאת לידה, וימי שנועיה שלן לה אלא עד טוסר מין נה מכם עד ארבעים יום מתחילת לידמן כדין זכר, שמא זכר הוא (חולין שם ובעי"ז בכודות שם). של ארבעת מיני דמים. שהתתיכה מארבע מראות דם טמא השנויין במתני', ואע"ג דחמשה תנו, שחור אדום הוא דממשה מגן, שמור מדום הוח אלא שלקה, דכיון דמראה דם טמא יש צה, אמריגן כולו דם הוא וטמאה נדה, ורבען סברי אין זה דם אלא בשר, אבל של שאר מיני דמים טהורה. כגון ירוק ולכן שטחורין הן (לעיל יח:). ואינה יודעת מה הפילה. שאבדה החתיכה קודם שבאה לפנינו (לעיל ימ.). לא אמרינז רוב חתיכות כו'. ירא להו רוב חתיכות

שהוני נידון ככרמלי חי אולא מזוג חדש שהשרוני נידון ולא ישן אמר רב יצחק בר אבודימי וכולן אין בודקין אותן אלא בכום מבריא פשום מאי מעמא אמר אביי של כל העולם כולו מחזיק לוג עושין אותו ממנה שני לוגין עושין אותו ממאתים כום מבריא פשומ אפי' מחזיק שני לוגין עושין אותו ממנה ואיידי דקליש ידיע ביה מפי:

הדרן עלך כל היד

יהמפלת יחתיכה אם יש עמה דם ממאה י ואם לאו מהורה ר' יהודה אומר בין כך ובין כך ממאה שנהמפלת כמין קליפה כמין שערה כמין עפר כמין יבחושין אדומים תמיל למים אם נמוחו ממאה ואם לאו מהורה יהמפלת כמין דגים חגבים שקצים ורמשים אם יש עמהם דם ממאה ואם לאו מהורה המפלת מין בהמה חיה ועוף בין ממאין בין מהורין "אם זכר תשב לזכר ואם נקבה תשב לנקבה ואם אין ידוע תשב לזכר ולנקבה דברי רבי מאיר וחכמים אומרים שאין בו מצורת אדם אינו ולד:

למ' "אמר רב יהודה אמר שמואל לא מימא רבי יהודה אלא בחתיכה של ארבעת מיני דמים אבל של שאר מיני דמים מהורה ור' יוחנן אמר של ארבעת מיני דמים דברי הכל ממאה של שאר מיני דמים דברי הכל מהורה לא נחלקו אלא שהפילה ואינה יודעת מה הפילה ירבי יהודה סבר זיל בתר רוב חתיכות ורוב חתיכות של (מיני) ארבעת מיני דמים הויין ורבגן סברי לא אמרינן רוב חתיכות של ארבעת מיני דמים איני והא כי אתא רב הושעיא מנהרדעא אתא ואייתי מתניתא בידיה המפלת חתיכה אדומה שחורה ירוקה ולבנה אם יש עמה דם ממאה ואם לאו מהורה רבי יהודה אומר בין כך ובין כך ממאה קשיא לשמואל בחדא ולרבי יוחנן בתרתי לשמואל בחדא דאמר שמואל לא מימא רבי יהודה אלא בחתיכה של ארבעת מיני דמים והא קתני ירוקה ולבנה ופליג רבי יהודה וכי תימא כי פליג רבי יהודה אאדומה ושחורה ואירוקה ולבנה לא אלא ירוקה ולבנה למאן קתני לה אילימא רבנן השתא אדומה ושחורה ממהרי רבנן ירוקה ולבנה מיבעיא אלא לאו לרבי יהודה ופליג ותו לרבי יוחנן דאמר של ארבעת מיני דמים דברי הכל ממאה הא קתני אדומה ושחורה ופליגי רבנן וכי תימא כי פליגי רבנן אירוקה ולבנה אבל אאדומה ושחורה לא אלא אדומה ושחורה למאן קתני לה אילימא רבי יהודה השתא ירוקה ולבנה ממאה אדומה ושחורה מיבעיא אלא לאו רבנן ופליגי אלא אמר רב נחמן בר יצחק ״באפשר לפתיחת הקבר כלא דם קמיפלגי ובפלוגתא דהני תנאי דתניא "קשתה שנים ולשלישי הפילה ואינה יודעת מה הפילה

ולשלישי הפילה. ואינה יודעת אם ראתה דם באותה לידה אם לאוני: ואינה יודעם. אם נפל הוא ואם רוח בעלמא הוא: